

BOSNA I HERCEGOVINA
 FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
 KANTON SARAJEVO
 OPĆINSKI SUD U SARAJEVU
 BROJ. 65 0 P 297509 12 P
 Sarajevo, 02.07.2014. godine

Općinski sud u Sarajevu i to sudija Vesna Merdanović, u pravnoj stvari tužitelja S.Š. iz S., ul. ..., zastupan po punomoćniku Haznadarević Aidi, advokatu iz S., protiv tuženog Z.B.G. iz S., ul. ..., zastupana po punomoćniku Brkić Čerkez Rusmiri, advokatu iz S., radi poništenja testamenta, vsp 35.500,00 KM, nakon ročišta za glavnu raspravu zaključenog dana 04.06.2014. godine u prisutnosti tužitelja lično i punomoćnika parničnih stranaka, dana 02.07.2014. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Utvrđuje se da je apsolutno ništav testament testatora Š.F., kći H., i Š.I., sina M., iz S., ulica ..., sastavljen u Sarajevu dana 05.02.2001. godine.

Tužena je dužna tužitelju naknaditi troškove parničnog postupka u iznosu od 4.623,00 KM, a sve u roku od 30 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

Tužitelj je, putem punomoćnika, dana 08.10.2012. godine podnio tužbu ovom sudu protiv tužene, radi poništenja testamenta. U obrazloženju tužbe je navedeno da se kod ovog suda vodio ostavinski postupak pod brojem O-3/03 iza umrlog Š.I., brata tužitelja, koji nije okončan i ostavinski postupak iza njegove umrle supruge Š.F., okončan presudom Kantonalnog suda u Sarajevu, broj Gž-2799/05 kojim je potvrđeno prvostepeno rješenje Općinskog suda u Sarajevu, broj O-2440/01 od 10.05.2005. godine. Na ročištu za raspravljanje zaostavštine tužena je pokazala pismeni testament ovjeren kod Općinskog suda u Sarajevu broj RO-73/01 od 05.02.2001.g. kojim testatori Š.I. i Š.F. ostavljaju svoje nekretnine – stan u S. na kome su suvlasnici sa 1/2 tuženoj, a tužitelja upućuje na parnicu radi poništenja testamenta. Sporni testament je sačinjen dana 05.02.2001.g. neposredno prije smrti Š.F. Kada je Š.I., kao suprug osao sam, tužena nikada nije došla do testatora kako bi se brinula o njemu i tada je tužitelj prihvatio da se brine o Š.I.-bratu, da vodi računa o liječenju i živi sa njim, jer mu je trebala s talna njega i pomoć. Iako je na sudu u ostavinskom postupku dao izjavu da se prihvata nasljedstva koje mu po zakonu pripada iza umrle supruge, te nakon toga sa svojim bratom tužiteljem zaključio ugovor o darovanju dana 08.04.2002.g., kojim ugovorom, dakle, nakon zaključivanja testamenta, raspolaže sa svojom imovinom i stanom i daruje je S.Š. tužitelju, tužena se pozivala uporno na predmetni testament. Još za života testatora isti je (Š.I.) negirao testament, ističući da je zaključen kada nije razumijevao šta potpisuje. Sud je prihvatio sporni testament, iako je testator Š.I. nakon njegovog sačinjavanja isti negirao i raspolagao sa svojom imovinom i ugovorom o darovanju prenio imovinu na brata tužitelja, koji ga je njegovao do smrti i

sahranio po uobičajenim običajima. Na taj način sud je učinio raspolaganje koje nije bila posljednja volja ni umrle Š.F., ni umrlog Š.I. Testament je sačinjen u očekivanju da se tužena stara o njima kao starim i bolesnim, a što tužena nikada nije činila, te je kao takav testament ništav i potrebno ga je poništiti iz kog razloga je podnešena tužba i predloženo kao u izreci. Pravni osnov tužbe je čl. 28, 65 i 80 Zakona o nasljeđivanju, kao i čl. 103 i čl. 110 ZOO FBiH.

U završnoj riječi – pismenom podnesku, tužitelj je uz smanjeni prvobitno postavljeni tužbeni zahtjev istom dodao i stav II kojim predlaže da se poništi ostavinsko rješenje ovog suda broj O-2440/01 od 10.05.2005. godine, pa kako se tužena nije upustila u raspravljanje po ovako postavljenom tužbenom zahtjevu u završnoj riječi, u smislu čl. 57 ZPP-a sud nije dozvolio raspravljanje po stavu II postavljenog tužbenog zahtjeva, jer tužena nije pristala na preinaku tužbenog zahtjeva, a nisu bili ispunjeni ni svi uslovi iz člana 57 stav 4 ZPP-a a to su da tužilac bez svoje krivnje nije mogao tužbu preinačiti ranije i da je tuženi u mogućnosti da raspravlja po preinačenoj tužbi bez odlaganja glavne rasprave, jer je utvrđeno da je tužilac bez svoje krivnje tužbu i tužbeni zahtjev postavljen u završnoj riječi mogao postaviti i sa prvobitnim tužbenim zahtjevom iz tužbe.

U odgovoru na tužbu tužena osporava sve navode iz tužbe kao neistinite i ističe da se iz tužbe ne može zaključiti po kom osnovu tužitelj traži utvrđenje ništavosti testamenta, pa je tužba nerazumljiva, tim više što se tužbom traži i poništenje testamenta Š.F., a svi tužbeni navodi se odnose isključivo na Š.I., pa uopće nije jasno na osnovu čega se traži utvrđenje ništavosti posljednje izjave volje Š.F. Ističe se prigovor nedostatka aktivne legitimacije na strani tužitelja, jer je isti jedan od mnogobrojnih nasljednika svog brata i prigovor zastare iz razloga što su protekli rokovi iz čl. 80 Zakona o nasljeđivanju (ZON).

Na pripremnom ročištu kod ovog suda punomoćnik tužitelja je uložio podnesak od 06.09.2013. godine, ostao kod tužbe i istakao da je tužba jasna, decidna, pravno određena na osnovu čl. 103 ZOO FBiH a radi se o apsolutnoj ništavosti testamenta koji je priložen u spis, a iz razloga što je sačinjen zajednički testament pred svjedocima kojim dva testatora jednom izjavom raspolazu sa svojom zaostavštinom, pa se radi o ništavosti na koju se može pozvati svako zainteresovano lice, a što prema čl. 103 ZOO vremenski nije ograničeno. U spis su uložili sudsku praksu, iz koje se da utvrditi da se radi o zajedničkom testamentu koji Zakon o nasljeđivanju ne poznaje, pa stoga takav testament ne može proizvoditi pravne posljedice, a vezano za odgovor na tužbu dostavljeni su i drugi dokazi, iz razloga što je tužitelj kao neuka i bolesna osoba, lice koje je u ratu ostalo bez oboje djece, ustvari želio da pomogne dokazima sudu, iako sam sadržaj ovjerenog testamenta i njegova forma ne zahtijeva nijedan više dokaz. Sud je dana 03.09.2013.g. zaprimio pismeni podnesak tužitelja lično, sa dodatnim dokazima koji će biti predloženi za izvođenje na glavnoj raspravi.

Punomoćnik tuženog na pripremnom ročištu je ostao kod odgovora na tužbu, ponovo osporio da tužba ne sadrži činjenične navode na kojima se temelji dio tužbenog zahtjeva kojim se traži utvrđivanje ništavosti testamenta Š.F., obzirom da je tužena uključena vezano za predmetni testament i u druge postupke koji su vođni kod ovog suda i okončani, te je

osporio da se radi o zajedničkom testamentu, jer su Š.I. i Š.F. dali zasebne pojedinačne izjave koji su svaki za sebe raspolagali isključivo svojom imovinom, a ne zajedničkom imovinom i to u korist trećeg lica, tj. użene, dakle, samo činjenica da su izjave koje su uzeti i sačinjene u zakonom propisanoj formi ne znači da se radi o zajedničkom testamentu. Podneskom punomoćnika tużene isti se dodatno izjasnio na navode tużitelja sa pripremnog ročišta i istim ističe da nije moguće utvrditi činjenične navode na kojima se temelji tużbeni zahtjev. Vezano za testatora Š.I. navodi e odnose na nedostatak volje za sačinjavanje testamenta, a odnosu na testament Š.F. ni tużba ni podnesak ne sadrže činjenične navode, a vezano za navode da se radi o zajedničkom testamentu, odnosno na formi testatamenta ističe se da se radi o sudskom testamentu, sačinjenom u zakonom propisanoj formi u kome je svaki od testatora zasebno i pojedinačno, slobodno izrazio posljednju v olju kojom je svako od testatora raspolagao samo svojim suvlasničkim dijelom nekretnine i isti raposlagao u korist trećeg lica tużene, pa ne postoji nijedan element po kojem bi se predmetni testamenti smatrali zajedničkim. Prilożena sudska praksa je apsolutno neadekatna i neprimjenjiva u ovoj pravnoj stvari, jer je u istoj više testatora dalo sporazumo izjašnjenje, pa se u konkretnom ista ne moţe primijeniti, jer su testatori raspolagali samo svojom, a ne zajedničkom imovinom, pa je stoga u odnosu na formu testamenta tużbeni zahtjev neosnovan. Ističe se da tużena smatra da pokretanje ovog postupka je samo kupovanje vremena od strane tużitelja koji od 2001.g. koristi stan na kojem je tużena proglašena nasljednikom, a time i suvlasnikom od ½ pravosnaţnim rješenjem suda broj O-2440/01 od 10.05.2005.g., te tużenoj onemogućava bilo kakav pristup stanu i ističe da Š.F. i Š.I. su bili tetka i tetak tużene i nisu imali djece. Tużena je redovno vodila brigu o njima, što nije činio niko od rodbine Š.I., a pogotovo ne tużitelj zbog čega je i sačinjen testament vezano za predmetni stan koji su ostavili tużenoj, pa kako su bili suvlasnici predmetnog stana sa dijelovima ½ pred sudijom Općinskog suda II u Sarajevu svaki ponaosob, u zakonom propisanoj formi dali svoju izjavu volje, u formi sudskog testamenta evidentiranog pod brojem RO-73/01, a koji je Š.I. svojeručno potpisao. Iako je bila boljeg zdravstvenog sanja nedugo nakon sačinjavanja sudskog testamenta iznenada je umrla Š.F., tużena i njena porodica, pogotovo sin F., su nastavili brigu o Š.I., a njegova se rodbina nije pojavljivala niti interesovala, pa s obzirom na zdravsteno stanje Š.I. tużena i njena porodica su dogovorili da istog smjeste u KJU Dom za socijalno zdravsteno zbrinjavanje osoba sa invaliditetom i drugih osoba, pa je tużena podnijela zahtjev, zaključila ugovor po osnovu kojeg je Š.I. smješten u ustanovu dana 26.03.2001.g., pa je tużena sve do 01.11.2001.g. istog obilazila i plaćala troškove smještaja. Tużena nije htjela da uđe u posjed stana, iako je imala testament svoje tetke Š.F., a iz poštovanja prema tetku, a što je iskoristio tużitelj i vidio priliku da prigrabi stan, a početkom XI mjeseca 2001.g. tużena je obaviještena da je po Š.I. došao njegov brat koji ga je izveo iz ustanove, nakon čega je tużitelj izdejstvovao isprave na koje se sada poziva, a u kakvom je stanju prilikom potpisa istih bio Š.I. govori činjenica da je na istim stavljen samo otisak prsta a ne i svojeručni potpis, pa je upitno da li je Š.I. bio upoznat i mogao razumjeti sadržaj isprave na koju stavlja otisak prsta, pa se napominje da je testament svojeručno potpisao. Nelogično je da tużitelj dovodi u pitanje stanje svijsti i volje Š.I. pri potpisu testamenta, a poziva se na isprave sačinjene nakon toga u stanju u kojem Š.I. nije bio u stanju ni da se potpiše. Ističe se da su sve radnje tużitelja nakon odvođenja njegovog brata Š.I. iz zdravstvene ustanoe pa do njegove smrti smišljene kako bi se domogao stana. U ostavinskom postupku iza umrle Š.F. koji se vodio pred

Općinskim sudom II u Sarajevu, broj O-2440/01 tužena je proglašena nasljednikom na imovini Š.F. i to suvlasničkim dijelom od ½ stana u S. u ul. ..., a koji stan od 2001.g. koristi tužitelj. U tom ostavinskom postupku tužitelj je osporavao testament Š.F., zbog čega je upućen na parnicu, tužitelj je pokrenuo parnicu broj P-1578/05 u kojoj je donešeno rješenje da se tužba smatra povučenom, jer tužitelj nije imao saglasnost ostalih nasljednika a odlučujući po žalbi Kantonalni sud je rješenjem broj Gž2779/05 odbio žalbu tužitelja na rješenje kojim je tužena proglašena nasljednikom Š.F. na navedenoj imovini. Nakon proglašenja nasljednikom tužena je podnijela zahtjev Poreznoj upravi za razrez poreza na osnovu naslijeđa, ali tužitelj nije omogućio komisiji porezne uprave da uđe u stan, pa tuženi ni do danas nije izvršila svoju zakonsku obavezu, pa pored toga što je onemogućeno plaćanje poreza krivicom i radnjama tužitelja, nadležna Porezna uprava je izdala prekršajni nalog tuženoj, čime je tužena pretrpjela i materijalnu štetu. Tužena je pismeno pozivala tužitelja da sporazumno riješe pitanje predmetnog stana, na šta se tužitelj oglušio, pa je tužiteljica pokrenula postupak pred ovim sudom pod brojem 65 0 P 226985 12 P protiv tužitelja radi predaje u posjed i u tom postupku se tužitelj sjetio navodne ništavosti testamenta, te podnio protivtužbu sa protivtužbenim zahtjevom identičnim kao u ovom postupku, ali sud nije dozvolio raspravljanje po istom, pa je tužitelj nakon takve odluke podnio predmetnu tužbu i tražio prekid postupka u predmetu broj 65 0 P 226985 12 P što je sud takođe odbio i donio presudu kojom je tužitelja obaveza da tuženoj omogući ulazak u posjed stana i isplati joj štetu. Ističe se da preduzetim radnjama tužitelj kupuje vrijeme kako bi bez valjanog pravnog osnova koristio stan na kojem je tužena proglašena nasljednikom a time i vlasnikom sa dijelom ½, pa stoga ne čudi konfuznost činjeničnih navoda tužbe iz kojih nije moguće utvrditi da li se tužbeni zahtjev temelji na činjenicama vezanim za formu testamenta ili za volju testatora Š.I., a posebno nije moguće utvrditi činjenični osnov za osporavanje testamenta Š.F.

Na nastavku pripremnog ročišta punomoćnik tužitelja je ostao kod tužbe, tuženi kod odgovora, ponovo prigovorio činjenično na čemu tužitelj temelji tužbeni zahtjev da li na formi testamenta i sa kojeg aspekta testamente Š.F. i Š.I. smatra zajedničkim ili na psihičkom stanju i eventualnom nedostatku volje testatora.

Punomoćnik tužitelja je ponovio da je tužbeni zahtjev usmjeren na apsolutno utvrđivanje ništavosti testamenta, jer testament koji je sačinjen dana 05.02.2001.g. u Općinskom sudu II u Sarajevu govori sam za sebe i istom nedostaje forma propisana Zakonom o nasljeđivanju, pa obzirom da je istim testamentom dvoje lica dalo testamentarnu izjavu, obzirom da Zakon o nasljeđivanju ne poznaje zajednički testament, stoga je isti i ništav. Posebno je istaknuto da je i testator bio psihički i fizički nesposoban za rasuđivanje obzirom na njegovu starosnu dob i samu činjenicu da je ubrzo nakon toga i umro. Vezano za činjenice u odnosu na drugog testatora Š.F. koja je iste prilike dala testatorsku izjavu, izuzev onog što je navedeno u tužbi i podnesku za pripremno ročište, tužitelj nije imao šta dodati. Na nastavku pripremnog ročišta punomoćnik tužitelja je istakao da je prvi pravni osnov nedostatak forme testamenta, a drugi je nedostatak volje i svijesti prilikom zaključivanja testamenta od strane Š.I.

Na glavnoj raspravi su provedeni dokazi uvidom i čitanjem u: zapisnik Općinskog suda II Sarajevo RO73/01 od 05.02.2001.g., sa izjavama i testament broj RO 73/01 od 05.02.2001. godine sa nasljedničkim izjavama koje se nalaze u njemu, na okolnost sačinjavanja sudskog testamenta i njegove forme kao i na sve navode iz tužbe i podneska za pripremno ročište, zapisnik o raspravi od 03.11.2004.g. iz spisa O-3/03 i Rješenje o nasljeđivanju iz spisa O 2440/01 od 10.05.2005.g., na okolnost vođenja ostavinskih postupaka iza umrlih testatora, Ugovor o darovanju zaključen 08.04.2002. godine na okolnost neprihvatanja testamenta i posrednog pobijanja istog od strane Š.I., Rješenje Kantonalnog suda u Sarajevu Gž 2799/05 od 06.03.2006. godine, na okolnost okončanja ostavinskog postupka, Izvadak iz knjige položenih ugovora broj 3151 za Općinu N.G. KPU, na okolnost uknjiženja i provođenja Rješenja o nasljeđivanju, Rješenje JU Kantonalni centar za socijalni rad Služba socijalne zaštite Općine C. S. broj 35/II -03-533-493/02 od 19.06.2002. godine na okolnost da je Š.I. bio osoba slabog zdravstvenog stanja i okolnosti navoda iz tužbe, Socio anamnestički podatak JU Kantonalnog centra za socijalni rad služba soc zaštite Općine C.S. od 11.10.2002. godine na okolnost zdravstvenog stanja Š.I. i navoda iz tužbe, Ovjerena nasljednička izjava Š.I., od ovog suda, OV 495/02 od 14.01.2002. godine i broj OV 496/02 od 14.01.2002. godine koja se nalazi u spisu ovog suda O 2440/01, na okolnost navoda iz tužbe i podneska za pripremno ročište, Priznanica o prijemu socijalne pomoći Š.I. na adresi ..., za juli 2002 godine, na okolnost da je isti za vrijeme života bio nezbrinuto lice i bio podstanar koji je primao socijalnu pomoć, Rješenje SIZ PIO BIH od 16.07.1996. godine o pravu na tuđu njegu i pomoć Š.I. kao i Rješenje od 13.04.1998. godine na istu okolnost, te Rješenje od 19.06.2002. godine na istu okolnost, Ugovor o zakupu stana u S., ul. ..., zaključen sa stanodavcom Š.K. na okolnost boravka i liječenja u podstanarstvu zajedno sa bratom, Medicinska dokumentacija na okolnost zdravstvenog stanja Š.I. u vrijeme sačinjavanja spornog testamenta, koja se nalazi u predmetnom spisu i to: Uputnica specijalisti, bez datuma, nalaz i mišljenje ljekara specijaliste od 26.09.2002.g., Neurološka klinika KCU Sarajevo od 11.10.2002.g., uputnica specijalisti dr F.N., nalaz i mišljenje ljekara specijaliste od 09.11.2001., potvrda od 11.10.2002.g. KCU Sarajevo, Potvrda Crveni križ od 30.06.1994. godine, na okolnost da je tužitelj lice kome je u ratu nestalo dvoje djece, Ček od penzije za tužitelja i njegovu suprugu na okolnost materijalnog stanja tužitelja, kao i ček od penzije za Š.I. na okolnost slabog imovnog stanja, 1. Pismeni testament pred svjedocima Š.I., od 22.12.1996. godine, 2. Pismeni testament pred svjedocima Š.F., od 22.12.1996. godine, 1. 2. na okolnost da su prije sačinjavanja sudskog testamenta koji je predmet ovog postupka Š.I. i Š.F. sačinili pismeni testament pred svjedocima, koji se po načinu raspolaganja možda i mogao samtrati zajedničkim testamentom, ali su ovi testamenti stavljeni van snage sačinjavanjem sudskog testamenta od 05.02.2001. godine, 3.Zapisnik Općinskog suda II Sarajevo, broj Ro-73/01 od 05.02.2001. godine, sa sudskim testamentom Š.I. i Š.F., 4.Izvadak iz KPU, ZK UL. broj 3151 od 14.11.2011. godine, 3.i 4. na okolnost da su testamenti Š.F. i Š.I. koja su predmet ovog postupka, sudski testamenti sačinjeni u zakonom propisanoj formi i da je svaki od testatora raspolagao samo svojom imovinom, 4a. Rješenje društvenog fonda za PIO BiH, od 13.04.1998. godine, 5.Rješenje Službe socijalne zaštite općine N.G., broj 35/IV-02-533-237/99 od 20.10.1999. godine, 6.Rješenje Službe socijalne zaštite općine N.G., broj 35/IV-02-532-T-314/99 od 17.11.1999. godine, 4a., 5,6. na okolnost da je Š.I. još od 1996. godine korisnik novčane naknade za pomoć za njegu i pomoć od strane druge osobe i da je u

navedenim rješenjima navedeno mjesto stanovanja u Ulici ..., dok je u istovrsnim rješenjima koje je predložio Tužitelj, a koja se odnose na period kada je Tužitelj smovoljno izveo Š.I. iz zdravstvene ustanove u koju je bio smješten, adresa stanovanja Š.I.-..., Zapisnik o raspravi u ostavinskom postupku iza Š.F., Općinskog suda u Sarajevu od 02.09.2004. godine, sa napomenom da je u zaglavlju zapisnika upisan pogrešno broj predmeta O-2078/04, umjesto O-2440/01, Rješenje Općinskog suda u Sarajevu, broj O-2440/01 od 24.12.2004. godine, Zapisnik o raspravi u ostavinskom postupku iza Š.F., Općinskog suda u Sarajevu, broj O-2440/01, od 06.05.2005. godine, Rješenje Općinskog suda u Sarajevu, broj P-1578/05 od 05.08.2005. godine, Rješenje o nasljeđivanju, Općinskog suda u Sarajevu, broj O-2440/01 od 10.05.2005. godine, Rješenje Kantonalnog suda u Sarajevu, broj GŽ-2799/05 od 06.03.2006. godine, 7.-12. da je Tužitelj bio upućivan da u parnici osporava predmetne testamente, te da je Općinski sudu Sarajevu, po tužbi Tužitelja, donio rješenje kojim se tužba smatra povučenom, te na okolnost da je pravnosnažnim rješenjem o nasljeđivanju Tužena proglašena nasljednikom Š.F. na stavu u Ulici ..., na njenom suvlasničkom dijelu od 1/2., Zapisnik o raspravi u ostavinskom postupku iza Š.I., Općinskog suda u Sarajevu, broj O-3/03 od 03.11.2004. godine-*na okolnost ostavinskog postupka iza Š.I.*, Zahtjev Tužene upućen KJU "Dom za socijalno, zdravstveno zbrinjavanje osoba sa invaliditetom i drugih osoba" S. za izdavanje prepisa dokumenata, zaprimljen pod bojem 1271, od 06.09.2013. godine, Zahtjev Tužene za smještaj Š.I. u KJU "Dom za socijalno, zdravstveno zbrinjavanje osoba sa invaliditetom i drugih osoba" Sa., od 02.03.2001. godine, Ugovor o korištenju i vrstama usluga, uslovima plaćanja, cijeni usluga i drugim pravima i obavezama u vezi sa pružanjem usluga Doma, broj 08-04-102-2/01 od 26.03.2001. godine, Uvjerenje KJU "Dom za socijalno, zdravstveno zbrinjavanje osoba sa invaliditetom i drugih osoba" S., broj 08-4-102-01 od 04.12/01, Nalog blagajni od 31.05.2001. godine, Nalog blagajni od 27.07.2001. godine, Nalog blagajni od 26.09.2001. godine, Nalog blagajni od 14.01.2002. godine, Račun PTT usluga za 02/2001, račun za električnu energiju i rtv pretplatu za period 03.02.2001. godine, akontacioni račun za centralno grijanje, broj 2086593, račun „VIK“-a od 08.08.2001. godine, račun za gas, broj 03-115514/01, 14.-22. na okolnost da je jedino Tužena brinula o Š.I., nakon smrti njegove supruge, te da ga je o svom trošku smjestila u adekvatnu ustanovu sa medicinskom njegom, te da je za taj period snosila režijske troškove njegovog stan, a da se Tužitelj, iznenada, pojavio tek 01.11.2011. godine, kada je na prevaru ili pod prinudom, izveo Š.I. iz medicinske ustanove, Zahtjev Tužene upućen Tužitelju za regulisanje odnosa u pogledu stana u Ulici Nurije Pozdreca broj 1, sa potvrdom o prijemu od 10.08.2006. godine i Obavjesti o prijemu od 11.08.2006. godine-na okolnost da se Tužena obraćala Tužitelju sa prijedlogom za rješavanje međusobnih odnosa po pitanju predmetnog stana, ali da se Tužitelj ogлуšio i nastavio da koristi cijeli stan, bez pravnog osnova za to; Zapisnik o procjeni vrijednosti nepokretnosti, broj 02-15-10451 od 31.03.2007. godine, Rješenje Ministarstva finansija Kantona S., broj 08-03-14-4892 od 10.06.2007. godine, Prijava podnesena Poreznoj ispostavi N.G., 15.11.2011. godine, Službena zabilješka, broj 02-15-19339 od 01.12.2011. godine, Zaključak Porezne ispostave N.G., broj 13-9/4-15-4-2637/11-SPU od 06.12.2011. godine, Dostava prekršajnog naloga, broj 13-9/4-49-2570/12 od 03.09.2012. godine, Prekršajni nalog, broj 1012220571, 24.-30. Na okolnost štete koju Tužena trpi iz razloga što i pored pravnomoćnog rješenja kojim je oglašena nasljednikom sa 1/2 predmetnog stana, ne može da izvrši svoju zakonsku obavezu

plaćanja poreza na nasljeđe jer Tužitelj onemogućava poreznoj komisiji da uđe u stan, Zapisnik o nastavku pripremnog ročišta, Općinskog suda u Sarajevu, broj 65 0 P 226985 12 P od 30.08.2012. godine, Rješenje Općinskog suda u Sarajevu, broj 65 0 P 226985 12 P od 01.10.2012. godine, Zapisnik o glavnom ročištu, Općinskog suda u Sarajevu, broj 65 0 P 226985 12 P od 08.10.2012. godine, Zapisnik o glavnom ročištu, Općinskog suda u Sarajevu, broj 65 0 P 226985 12 P od 29.10.2012. godine, Presuda Općinskog suda u Sarajevu, broj 65 0 P 226985 12 P od 04.12.2012. godine, na okolnost da je ovaj sud, u postupku broj 65 0 P 226985 12 P, donio presudu kojom je obavezao tužitelja da tuženoj omogućiti ulazak u posjed stana, saslušani su tužitelj i tužena u svojstvu parnične stranke, te svjedoci D. rođ. S.S., G.M. djev. D. i B.F., sud je proveo dokaz vještačenjem po vještaku neuropsihijatru dr Ćemalović Omeru, pa je sud u smislu člana 8 ZPP-a FBiH odluku kao u izreci donio iz slijedećih razloga:

Iz zapisnika Općinskog suda II Sarajevo RO73/01 od 05.02.2001.g., sa izjavama, i testament broj RO 73/01 od 05.02.2001. godine sa nasljedničkim izjavama koje se nalaze u njemu, utvrđeno je da je isti sačinjen kod Općinskog suda II u Sarajevu dana 05.02.2001.g. u 12,00 sati, da su ročištu prisutni predlagatelji, testatori Š.I. i Š.F., te svjedoci D.M. i D.S., koji će ujedno prisusvovati sačinjavanju sudskog testamenta, da je sudija utvrdio identitet testatora i svjedoka, da je sudija obavio razgovor sa testatorima, koji su saglasno izjavili da ostaju kod prijedloga da se tog dana na ročištu po njihovom kazivanju, sačini sudski testament da testatori su prema ocjeni suda, sposobni sačiniti isti, te da su upozoreni sa posljedicama sačinjavanja sudskog testamenta koje za njih proističu, i da je doneseno rješenje da će se sačiniti sudski testament testatora Š.I. i Š.F. u tri istovjetna primjerka, te će se dva primjerka uručiti Š.F., a jedan Š.I., nakon čega se prešlo na uzimanje izjave slobodne volje i nakon sastavljanja sudskog testamenta konstatovano je da su testatori isti lično pročitati u prisustvu svjedoka, te saglasno izjavljuju da je njihova izjava posljednje volje u svemu vjerno zabilježena, te je kao takvu i svojeručno potpisuju, a nakon čega su testament potpisali i prisutni svjedoci, a što je ovjerio i uređujući sudija.

Iz nasljedničkih izjava – predmetnog testamenta je utvrđeno da je Š.I. izjavio da za slučaj svoje smrti raspoređuje svoju imovinu i to 1,5 soban stan, površine 47 m², na kojem je vlasnik sa dijelom $\frac{1}{2}$ i stvari u stanu nakon smrti ostavlja B.G.Z., a zatim je Š.F. dala istu nasljedničku izjavu vezano za navedeni stan, na kome je bila vlasnik sa dijelom od $\frac{1}{2}$ i isti ostavila zajedno sa stvarima B.G.Z., kao i nekretnine upisane u ZK UREdu Općinskog suda I u Sarajevu KO ... na kojima je vlasnica sa dijelom od $\frac{1}{12}$. iz navedenog testamenta je utvrđeno da su nakon sastavljanja sudskog testamenta testatora isti pročitati, izjavili da su njihove izjave posljednje volje u svemu zabilježene i da ih kao takve svojeručno potpisuju, nakon čega su testatori, svjedoci i uređujući sudija testament potpisali.

Iz zapisnika o raspravi od 03.11.2004.g. iz spisa O-3/03, utvrđeno je da je Š.I. preminuo dana 06.11.2002.g., da se ostavinska rasprava provodila dana 03.11.2004.g., da je u istom konstatovano da su u spis uloženi kopije proglašanih testamenata ostaviteljice Š.F. 19.06.2002.g. i uzajamni testament ostavioca Š.I. i njegove supruge Š.F. koji je proglašen 16.07.2002.g. i da je ročište odloženo na neodređeno vrijeme.

Iz Rješenja o nasljeđivanju iz spisa O 2440/01 od 10.05.2005.g., utvrđeno je da je testamentarnom nasljednicom iza umrle Š.F. nad imovinom 1,5 sobnim stanom, površine 47 m², proglašena B.G.Z. – tužena, a po osnovu testamenta. Iz obrazloženja ovog rješenja utvrđeno je da je testament sudski testament, sačinjen pred Općinskim sudom II dana 05.02.2001.g. pod brojem RO-73/01 proglašen na ročištu održanom dana 16.07.2002.g. i istim je ostaviteljica Š.F. ½ predmetnog stana na kojem je vlasnik ostavila B.G.Z.

Iz Ugovora o darovanju zaključenog 08.04.2002. godine, utvrđeno je da su Š.I. i S.Š. dana 08.04.2002.g. kod Općinskog suda II u Sarajevu, broj ovjere 2092/2002, zaključili ugovor o darovanju, kojim darovalac Š.I. daruje S.Š. svoje nekretnine i to 1,5 soban stan u S., u ul. ..., sprat III, stan broj 15, koji je ukupne površine 47 m², te da je daroprimalac primio darovane nekretnine sa zahvalnošću, iz čega je utvrđeno da je Š.I. otkazao testament koji je dao u sudu i da je za života raspolagao svojom imovinom, predmetnim stanom koji je testamentom Ro-73/01 od 05.02.2001.g. bio zavještao tuženoj.

Iz Rješenja Kantonalnog suda u Sarajevu, broj Gž-2799/05 od 06.03.2006. godine, utvrđeno je da je žalba S.Š. odbijena kao neosnovana i prvostepeno rješenje potvrđeno, iz čega je utvrđeno da je Rješenjem o nasljeđivanju utvrđena zaostavština iza umrle Š.F. i da je nad zaostavštinom iste, dakle, predmetnim stanom proglašena B.G.Z.

Iz Izvotka iz Knjige položenih ugovora broj 3151 za Općinu Novi Grad KPU, utvrđeno je da je Rješenje o nasljeđivanju iza Š.F. provedeno i tužena upisana kao suvlasnik predmetnog stana sa dijelom 1/2.

Iz Rješenja JU Kantonalni centar za socijalni rad Služba socijalne zaštite Općine C. S. broj 35/II -03-533-493/02 od 19.06.2002. godine, utvrđeno je da je Š.I. bio osoba slabog zdravstvenog stanja, pa mu je produženo pravo na novčanu pomoć i njegu drugog lica od 01.03.2002.g. dok za to traju zakonski uslovi.

Iz Socioanamnestičkog podatka JU Kantonalnog centra za socijalni rad služba socijalne zaštite Općine C.S. od 11.10.2002. godine, za tužitelja S.Š., utvrđeno je da je isti penzioner, kao i njegova supruga, da je isti otac dvoje djece koja se vode kao nestala na području O., da je oženjen, da je deložiran iz ul. ... i nastanjen u ul. ..., zajedno sa bratom Š.I. koji vodi sudski spor sa porodicom umrle supruge u vezi stana, a koji je nepokretan i teško obolio, korisnik tuđe njege i pomoći, da stambeno pitanje nije riješeno i da nema sredstava za plaćanje podstanarskog stana.

Iz ovjerene nasljedničke izjave Š.I., od ovog suda, OV 495/02 od 14.01.2002. godine i broj OV 496/02 od 14.01.2002. godine koja se nalazi u spisu ovog suda O- 2440/01, utvrđeno je da u istom Š.I. navodi da po pozivu na ročište mu sud osporava pravo na nasljedstvo iza umrle zakonite njegove supruge Š.F. na zajednički stečenu imovinu sa navodom da postoji testament kojim je njegova supruga polovinu stana osavila svojoj rodici, pa isti povodom toga izjavljuje neopozivo da je potpisao svojoj umrloj supruzi čist bjanko papir koji je trebao da znači da u slučaju njegove smrti jer je bio teško bolestan, ostavlja stan i pokretnu zajednički stečenu imovinu svojoj supruzi jer se očekivalo da on umre, a kako je živ i

polupokretan, njenu smrt su prijavili njeni rođaci i tako se upisali kao njeni nasljednici i vlasnici zajednički stečene imovine, a njega lišavaju prava na istu, pa tom izjavom stavlja van snage raniji potpis na bjanko papiru jer je on živ, a njegova supruga umrla, sa istom se nije razveo, niti podijelio imovinu za njenog života i smatra se jedinim nasljednikom te imovine. Iz navedenog je utvrđeno da Š.I. opoziva testament koji je sačinio, a izjava je data i ovjerena kod Općinskog suda u Sarajevu. Iz izjave od istog dana 09.01.2002.g. utvrđeno je da se ista daje kao neopoziva izjava na poziv suda u predmetu O-2440/01 a vezano za ročište za raspravu ostavštine iza umrle Š.F. i on se prihvata u cjelosti pokretne i nepokretne imovine – zaostavštine iza svoje umrle supruge.

Iz Priznanice o prijemu socijalne pomoći Š.I. na adresi ..., za juli 2002. godine, utvrđeno je da je isti za vrijeme života bio nezbrinuto lice i bio podstanar koji je primao socijalnu pomoć. i Rješenja SIZ PIO BiH od 16.07.1996. godine o pravu na tuđu njegu i pomoć Š.I. kao i Rješenje od 13.04.1998. godine i Rješenje od 19.06.2002. godine, utvrđeno je da je Š.I. priznato pravo na novčanu naknadu za pomoć i njegu još 1996.g., a zatim i 1998.g. i kasnije.

Iz Ugovora o zakupu stana u S., ul. ..., zaključen sa stanodavcom Š.K., utvrđeno je da je isti zaključen između S.Š. - tužitelja i Š.K. dana 09.04.2002. godine.

Po osnovu Medicinske dokumentacije u spisu sudski vještak je sačinio nalaz i mišljenje i iz iste je utvrdio zdravstveno stanje Š.I. u vrijeme sačinjavanja spornog testamenta, dok je iz Potvrde Crvenog križa od 30.06.1994. godine, utvrđeno da je tužitelj lice kome je u ratu nestalo dvoje djece, a iz Čeka od penzije za tužitelja i njegovu suprugu, utvrđeno je da su isti slabog imovnog stanja.

Iz Pismenog testamenta pred svjedocima Š.I., od 22.12.1996. godine i Pismenog testamenta pred svjedocima Š.F., od 22.12.1996. godine, utvrđeno je da su istim prije sačinjavanja sudskog testamenta koji je predmet ovog postupka, Š.I. i Š.F. sačinili pismeni testament pred svjedocima, koji se po načinu raspolaganja možda i mogao smatrati zajedničkim testamentom u smislu ZON.

Iz Izvatka iz KPU, zk ul. broj 3151 od 14.11.2011. godine, utvrđeno je da su vlasnici stana iz navedenog zk uložka upisani Š.F. i Š.I.

Iz Rješenja društvenog fonda za PIO BiH, od 13.04.1998. godine, utvrđeno je da je Š.I. primalac naknade za pomoć i njegu, a što je utvrđeno i iz Rješenja Službe socijalne zaštite općine N.G., broj 35/IV-02-533-237/99 od 20.10.1999. godine, kao i iz Rješenja Službe socijalne zaštite općine N.G., broj 35/IV-02-532-T-314/99 od 17.11.1999. godine, jer mu je istim priznato pravo na subvencioniranje troškova korištenja centralnog grijanja za stan u ulici ..., te je utvrđeno da je u vrijeme izdavanja ovih rješenja isti bio nastanjen u ulici ...

Iz Zapisnika o raspravi u ostavinskom postupku iza Š.F., Općinskog suda u Sarajevu od 02.09.2004. godine, s napomenom da je u zaglavlju zapisnika upisan pogrešno broj predmeta O-2078/04, umjesto O-2440/01, utvrđeno je da se vodio ostavinski postupak iza

umrlog F.E., što je, po mišljenju suda, greška, jer se iz teksta zapisnika da utvrditi da se radi o ostavinskom postupku iza umrle Š.F., kćeri H. Utvrđeno je da je tokom vođenja tog postupka umro suprug ostaviteljice Š.I. dana 06.11.2002.g., da je ročištu prisutan punomoćnik testamentarne nasljednice, te da su utvrđeni zakonski nasljednici iza umrle Š.F. i njenog umrlog supruga Š.I., utvrđena je zaostavština umrle, između ostalog i predmetni stan, te je utvrđeno da je testament pred svjedocima od 22.12.1996.g. proglašen na ročištu dana 19.06.2002.g., a sudski testament od 05.02.2001.g. proglašen na ročištu 16.07.2002.g., te da se testamentarna nasljednica B.G.Z. i ostali zakonski nasljednici prihvataju nasljeđa i nisu osporili pravnu valjanost testamenta od 05.02.2001.g., dok su osporavali pravnu valjanost testamenta od 22.12.1996.g., pa je punomoćnik u ime zakonskih nasljednika P.Z., P.N., A.Z., G.R., J.Š., A.N., A.M. i A.A. prihvatili nasljeđe koje im po zakonu pripada. Advokat Tirić Zlatko, uz napomenu da je ročištu uz istog prisustvovao i zakonski nasljednik S.Š., na ročištu je u ime S.Š. priznao pravnu valjanost testamenta od 22.12.1996.g. i saglasan je da se po istom postupi, a osporio je pravnu valjanost testamenta od 05.02.2001.g. Ovo ročište je odloženo i zakazan nastavak.

Iz Rješenja Općinskog suda u Sarajevu, broj O-2440/01 od 24.12.2004. godine, utvrđeno je da je ostavinski postupak iza umrle Š.F. prekinut i da su zakonski nasljednici upućeni na parnicu u roku od 30 dana.

Iz Zapisnika o raspravi u ostavinskom postupku iza Š.F., Općinskog suda u Sarajevu, broj O-2440/01 od 06.05.2005. godine, utvrđeno je da je postupak nastavljen, te da je konstatovano zabilježbom parnične pisarne da se ne vodi parnični postupak, pa kako je isto održano u odsutnosti uredno obaviještenih, između ostalih, advokata Tirić Zlatka i dr., konstatovano je da se smatra da se nasljednici prihvataju zakonskog dijela naslijeđa, pa će odluka biti donesena prema stanju u spisu.

Iz Rješenja Općinskog suda u Sarajevu, broj P-1578/05 od 05.08.2005. godine, utvrđeno je da se tužba u ovoj pravnoj stvari smatra povučenom, a kako je ista bila neuredna, rješenjem suda je bila vraćena na ispravku i dopunu u roku od 8 dana, pa kako ista nije uređena, smatrala se povučenom.

Iz Rješenja o nasljeđivanju, Općinskog suda u Sarajevu, broj O-2440/01 od 10.05.2005. godine, utvrđeno je da je utvrđena zaostavština iza umrle Š.F., te da je testamentarnom nasljednicom nad 1/2 predmetnog stana proglašena B.G.Z., te je iz obrazloženja istog utvrđeno da je u toku tog postupka osporavani testamenti, pa su nasljednici upućeni na parnicu, a kako ista nije pokrenuta, donešeno je navedeno rješenje.

Iz Rješenja Kantonalnog suda u Sarajevu, broj GŽ-2799/05 od 06.03.2006. godine, utvrđeno je da je Rješenje kojim se tužba smatrala povučenom, a radi se o tužbi za osporavanje testamenata iz ostavinskog postupka iza umrle Š.F., potvrđena.

Iz Zahtjeva tužene za smještaj Š.I. u KJU "Dom za socijalno, zdravstveno zbrinjavanje osoba sa invaliditetom i drugih osoba" Sarajevo, od 02.03.2001. godine, iz Ugovora o

korištenju i vrstama usluga, uslovima plaćanja, cijeni usluga i drugim pravima i obavezama u vezi sa pružanjem usluga Doma, broj 08-04-102-2/01 od 26.03.2001. godine, iz Uvjerenja KJU "Dom za socijalno, zdravstveno zbrinjavanje osoba sa invaliditetom i drugih osoba" Sarajevom, broj 08-4-102-01 od 04.12/01, iz Naloga blagajni od 31.05.2001. godine, Naloga blagajni od 27.07.2001. godine, Naloga blagajni od 26.09.2001. godine, Naloga blagajni od 14.01.2002. godine, Računa PTT usluga za 02/2001, račun za električnu energiju i rtv pretplatu za period 03.02.2001. godine, akontacioni račun za centralno grijanje, broj 2086593, računa „VIK“-a od 08.08.2001. godine, računa za gas, broj 03-115514/01, utvrđeno je da se tužena brinula o Š.I. nakon smrti njegove supruge i o svom trošku ga smjestila u adekvatnu ustanovu.

Iz Zahtjeva tužene upućen tužitelju za regulisanje odnosa u pogledu stana u Ulici ... sa potvrdom o prijemu od 10.08.2006. godine i Obavijesti o prijemu od 11.08.2006. godine, utvrđeno je da se tužena obraćala tužitelju sa prijedlogom za rješavanje međusobnih odnosa po pitanju predmetnog stana, ali da se tužitelj ogлуšio i nastavio da koristi cijeli stan.

Iz Zapisnika o procjeni vrijednosti nepokretnosti, broj 02-15-10451 od 31.03.2007. godine, iz Rješenja Ministarstva finansija Kantona S., broj 08-03-14-4892 od 10.06.2007. godine, iz Prijave podnesene Poreznoj ispostavi N.G., 15.11.2011. godine, iz Službene zabilješke, broj 02-15-19339 od 01.12.2011. godine, iz Zaključka Porezne ispostave N.G., broj 13-9/4-15-4-2637/11-SPU od 06.12.2011. godine, Dostava prekršajnog naloga, broj 13-9/4-49-2570/12 od 03.09.2012. godine, iz Prekršajnog naloga, broj 1012220571, 24.-30, utvrđeno je da tužena trpi štetu iz razloga što i pored pravnomoćnog rješenja kojim je oglašena nasljednikom sa ½ predmetnog stana, ne može da izvrši svoju zakonsku obavezu plaćanja poreza na nasljeđe jer Tužitelj onemogućava poreznoj komisiji da uđe u stan.

Iz Zapisnika o nastavku pripremnog ročišta, Općinskog suda u Sarajevu, broj 65 0 P 226985 12 P od 30.08.2012. godine, iz Rješenja Općinskog suda u Sarajevu, broj 65 0 P 226985 12 P od 01.10.2012. godine, Zapisnik o glavnom ročištu, Općinskog suda u Sarajevu, broj 65 0 P 226985 12 P od 08.10.2012. godine, iz Zapisnika o glavnom ročištu, Općinskog suda u Sarajevu, broj 65 0 P 226985 12 P od 29.10.2012. godine, iz Presude Općinskog suda u Sarajevu, broj 65 0 P 226985 12 P od 04.12.2012. godine, utvrđeno je da je ovaj sud, u postupku, broj 65 0 P 226985 12 P, donio presudu kojom je obavezao tužitelja da tuženoj omogući ulazak u posjed stana.

U svom nalazu i mišljenju stalni sudski vještak neuropsihijatar dr Omer Ćemalović je naveo da je Š.I. imao više moždanih udara i problema sa urinarnim sistemom, zbog čega je bio i hospitaliziran, a da je predmetni testament isti sačinio pred Općinskim sudom II Sarajevo 05.02.2001.g. godinu dana prije moždanog udara za koji u spisu postoji dokumentacija, kao i na Neurološkoj klinici u S., pa isti smatra da nema nijednog iole ozbiljnog elementa dokaza u medicinskoj dokumentaciji na osnovu kojeg bi se moglo dovesti u pitanje sposobnost testatora umrlog Š.I. da shvati značenje sačinjavanja testamenta i posljedice tog pravnog poteza, kao i sposobnost istog da modelira svoju volju na adekvatan način.

U svom iskazu tužitelj S.Š. je naveo da je sa bratom živio od onog dana kada je on dobio poziv za sud a bio je smješten u N. u domu, a rekao je da je dobio poziv za sud a nije mu rekao o čemu se radi. To je bilo od 2002. godine, ali ne zna tačan datum. Nije mu ništa rekao o testamentu samo je rekao da mu ode stan. Pitao ga je kako će mu otići stan, on je rekao da nije napisao ni da je cijeli stan ni da je pola stana, rekao mu je da je bio prisiljen da potpiše od strane supruge i njene familije, tek kada je on umro i kada je od suda dobio papire da vidi stanje kako je i šta je, vidio je da je napisan testament da ide njima cijeli stan, njegova supruga je napisala isto testament, da da njemu neku zemlju, a dok je on bio živ izveo ga je na sud išao je i on je lično prisustvovao i izjavio je i ima napismeno njegova izjava i usmeno je rekao da se on nije rastavio sa ženom, niti je dijeljena imovina putem suda, a on se prihvaća ostavštine iza svoje supruge i da on taj stan može da raspolaže da ga da bio kome, ali to sudija nije uveo to njegovo traženje nego je rekao da to pismeno dostavi pisarni, a on je i dostavio to pismeno. Tužitelja je zamolio da ga on zastupa, a tužitelj je imao stan iz koga je deložiran i otišli su u podstanare tužitelj, brat i tužiteljeva supruga, jer je tužena tražila kirije, jer je apsurdno da njegov brat plaća za svoj stan a stan je kupljen na bratovo ime a živio je sa ženom u zajedničkom domaćinstvu. Pošto je njegov brat bio bolestan njegova supruga se nadala da će on prije nje umrijeti, ali se desilo kontra, ona je prije umrla i brat je tražio svoj stan, jer nemaju djece a stan je na bratu. Ovaj spor se dugo vodi, a čim se brat prihvatio zaostavštine iza supruge taj testament je poništen. Izjavio je da ne zna koliko je bio podstanar u ulici ... a brinuo se oko brata ne zna tačno koliko je trajalo i do smrti ga je pazio i brinuo se o njemu i sahranio ga. Njegov brat je bio bolestan, polupokretan, dobivao je njegu i pomoć od druge osobe da li od njega ili nekog drugog. Iz doma gdje je bio smješten on ga je izveo jer je bila hladna voda kada se kupa a radio je sve podase, nisu ga ni oblačili. Dalje je izjavio da je tužena smjestila njegovog brata u dom jer je imala testament za stan zato ga je i smjestila. Izjavio je da sa bratom nije govorio 20 godina radi njegove supruge, tako da ne zna ko je prije toga o njegovom bratu vodio brigu, a nakon što je bratova supruga umrla brat ga je pozvao i on je otišao i pomirili su se. Izjavio je da nije uopšte osjećao potrebu da brine o bratu, da je brat tražio od njega da brine o njemu, a on mu je rekao ako će da brine o njemu da brat napravi darovni ugovor jer on mora plaćati advokata i voditi sudski spor i napravili su darovni ugovor. Nakon što je izveo brata iz doma u N. prvo su bili u tužiteljevom stanu, a kada je tužitelj deložiran otišli su u podstanare u ulicu ... Izjavio je da stan svog brata koristi od 2003. godine po punomoći brata jer ga je brat postavio da vodi računa o njemu jer je njegov brat bio invalid. Izjavio je da tuženoj nije omogućio korištenje stana jer Š.F. nije dobila stan, nego njegov brat, jer je kupljen na bratovo ime od bratove firme, te je izjavio da je njegov brat umro prije bratova žena bi trebala da naslijedi svoj dio i da onda raspolaže sa svojim dijelom. Tužitelj je izjavio da nije bilo ucjene jer je on bio sa minimalnom penzijom, troškovi spora su veliki, a bratu je rekao ako će da ga paze oni da ide njima a ne njemu, a brat mu je rekao da hoće njemu i onda je to napisao.

U svom iskazu tužena B.G.Z. je izjavila da je njena tetka Š.F. odrasla u kući njenih roditelja, pošto su njeni roditelji umrli rano, oni su je školovali i zaposlili, tako da je ona bila dio njenog djetinjstva, a u ratu je njen suprug imao moždani udar i prilično teško su živjeli i oni su pokušali da mu osiguraju onoliko koliko su mogli prevoz, hranu, higijenska sredstva koja su mu bila potrebna. Tetka je umrla a prethodno je pozvala tuženu i pitala je

da li hoće da naslijedi taj njen stan bez ikakvih uvjeta. Razlog je bio zato što ne govori sa muževom familijom, ni tetak, ni ona, za 20 godina nisu bili u kontaktu. U početku nije željela, ali je tetka preklinjala i onda su pozvali sudiju i sudija i daktilograf su došli u tetkin stan i pred svjedocima ostavili njoj taj stan posebno Š.I., a posebno Š.F. jer je stan bio ½. Tetka je umrla nakon 25 dana iznenada. Suprug tužene, sin i ona su bili mjesec dana kod tetka, možda nešto manje, brinuli se i vidjeli su da je to iznimno velika obaveza, da je čovjek polupokretan, onda mu je našla smještaj u staračkom domu u N., koji je ona redovno plaćala i išla u posjete. Stan je bio prazan do jedno 8 mjeseci i jedan mjesec ga je izdala i u tom su se na vrata tog stana pojavili Š.I. tetak i njegov brat tužitelj i rekli su da će useliti u stan gospođi kojoj je ona bila izdala stan. Ona je rekla uredu, s tim što je tu zadnju mjesečnu ratu za starački dom tužitelj rekao pokriti, a što nije, pa je ona to platila, jer je ona sklopila ugovor sa domom. Š.I. nije tražio od nje da i dalje nastavi da živi u svom stanu. Tužena i njen tetak se do odlaska tetka iz doma nisu ni vidjeli ni čuli, on je želio da bude u stanu, a kada su mu objasnili da ne mogu da brinu o njemu jer su prezaposleni, onda su ga smjestili u dom. On je pristao, nije silom. Tužena je tužitelju ponudila kada je tetka umrla nakon nekoliko dana da ostane sa tetkom i da brine o njemu, da nju stan ne zanima, međutim, on je to odbio ali nije znao stanje testamenta jer o tome nisu pričali. Nije upoznata da je Š.I. potpisao na sudu izjavu da je svojoj umrloj supruzi potpisao na bjanko papiru da ostavlja stan. Ona je bila prisutna kada je sudija ovog suda pisao testament, a sa drugim nije upoznata. Nije bila upoznata kada je Š.I. umro jer je tužitelj nije obavijestio, tako da u principu ne bi bila na sahrani nego na tehvidu, ne zna ko je snosio troškove, a već je rekla da nakon Izetovog izlaska iz doma N. ništa ne zna u vezi sa njim. Tužena je izjavila da u momentu sačinjavanja testamenta Š.I. i Š.F. su se ponašali sasvim normalno, sa sudijom, bili su komšije svjedoci i ona, pili su kafu. Nakon napuštanja doma Š.I. je nikada nije izravno kontaktirao, ali jeste njenu majku i molio da ga iščupa iz podruma kako je rekao. Njena majka je rekla da se on opredijelio i da se neće petljati u to. Izjavila je da koliko zna da tužitelj nije nikada kontaktirao sa Š.I. i njegovom suprugom. Kada je njena tetka umrla tužena i njen brat su tužitelja molili da dođe i da vidi brata. Brat tužene je tužitelju nekoliko puta platio čuvanje Izeta po 30 maraka.

U svom iskazu svjedok D. rođ. S.S. je izjavila da je poznavala Š.I. i Š.F., da su bili komšije u D., da je njihov stan bio poviše njenog i danas je tako, da je bila prisutna prilikom sačinjavanja sudskog testamenta Š.I. i Š.F., da je bio pravnik, bila je Š.F., Š.I. i njena kćerka, trebao je da bude njen muž, a pošto je on bio odsutan bila je njena kćerka, tako je i pravnik rekao da to može. Volja koju su testamentom izrazili Š.I. i Š.F. je bila dobrovoljna. Š.F. i Š.I. u tom momentu su bili komunikativni i svjesni testamenta kojeg sačinjavaju. Izjavi da je Š.I. prije sačinjavanja testamenta bio bolestan. Bio je šlagiran. Bio je priseban i bio je svjestan. Izjavi da je bio svjestan, da je to jasno rekla.

U svom iskazu svjedok G.M. djev. D. je izjavila da je poznavala Š.I. i Š.F., da su komšije koji su živjeli iznad nje. Izjavi da je bila prisutna kada su Š.I. i Š.F. sačinjavali sudski testament u korist tužene, a da se ne sjeća kada je to bilo, ne sjeća se datuma, ne sjeća se ni da li je to bilo u proljeće, zimu, jesen, bilo je to jako davno, trebao je njen otac da bude svjedok, ali je fizički bio odsutan, a i ona je samo fizički bila prisutna kao drugi svjedok, to se dešavalo u stanu Š.I. i Š.F., bila je Š.F., Š.I., tužena i predstavnik ne zna kako se zove

koji je sačinio testament i njena mama. Izjavi da su Š.F. i Š.I. bili svjesni i prisebni prilikom sačinjavanja ovih testamenata, da je izjava koju su dali u testamentu bila dobrovoljna, da je Š.I. sjedio, koliko zna on tada nije samostalno mogao sam, vodili su ga do kupatila, nije mogao samostalno se kretati, bila mu je neophodna pomoć.

U svom iskazu svjedok B.F. je izjavio da brigu o Š.I. i Š.F. u periodu 5, 6 godina prije njihove smrti i prije tih 5 godina su vodili prvenstveno njegovi roditelji, tokom rata brinuli su se za liječničku pomoć kada je Š.I. imao moždani udar smjestili su ga u bolnicu, u Vojnu bolnicu. Takođe su se finansijski brinuli i za vrijeme rata i iza rata budući da su bili u lošoj finansijskoj situaciji. Izjavio je da su i on i njegova sestra, ali daleko više on, pomagali su ih na sve moguće načine onoliko koliko su mogli, da čim su čuli da je Š.F. umrla došli su na lice mjesta, on tu noć brinuo oko Izeta i noćio sa njim, tetka je takođe tu ležala i nju je presvukao, jer niko nije htio da noći, takođe, idućih dana i on je boravio tu, kupao ga, brijač i ostalo, hranio, budući da je morao raditi, poslijepodne i noć je provodio sa njim prvih 7 dana sigurno, ali nije siguran da li svaku noć, poslije tih 7 dana iskreno misli da je S.Š. tužitelj provodio sa njim, jednom ili dva puta, jer pvo nije htio, onda mu je mamin brat tj. daidža plaćao dnevnicu. Niko nije htio da preuzme obavezu da se brine, oni su razgovarali sa Izetom na koji način bi to bilo najbolje izvodivo, da li da bude neko sa njim u stanu ili da mu se ponudi varijanta smještaja u dom u kome bi mu bila pružena medicinska pomoć. On je na kraju predložio da ide u dom jer ne bi znao sa kim bi boravio, ko bi o njemu brinuo i smješten je u dom na njegovu inicijativu. U dom ga je smjestila Z.B.G.. Š.I. u to vrijeme je bio racionalan i svjestan. Razlog zbog čega je on napustio dom rečeno im je od socijalne radnice zaposlene u domu da ga je njegov brat izveo i da je rečeno da će on navodno platiti zadnju ratu, nikoga od njih nije kontaktirao. To je bilo otprilike u mjesecu septembru čini mu se 2001. godine. Š.I. ih nije kontaktirao nakon izlaska iz doma ali je kontaktirao svjedokovu nanu, majku njegove majke, samo joj je rekao da ga izvede iz neke kuće u kojoj je smješten i da mu se pomogne. Majka tj. nana svjedoka mu je rekla da je to bio njegov izbor i da mu ona ne može pomoći. S.Š. se nikada nije pojavljivao niti pokazivao interesovanje da preuzme brigu za svog brata Š.I. do momenta kada je njegova majka Š.I. smjestila u starački dom. Razgovarali su sa njim, pokušali ga nagovoriti da je to brat i da su najprečniji. U tom momentu nije pokazao interes. Bio je lično prisutan kada je njegov daidža platio S.Š. dnevnicu za brigu, dao mu je 30 maraka i rekao mu je da će mu i ubuduće isto plaćati. On zna za taj jedan put.

Dovodeći provedene dokaze i tužitelja i tuženog u međusobnu vezu, sud je utvrdio da je brat tužitelja Š.I. kod Općinskog suda II Sarajevo dana 05.02.2001.g. u predmetu broj RO-73/01, u svojstvu testatora dao svoju posljednju izjavu volje kojom je raspolagao sa ½ stana u ulici ..., sa stvarima u istom, na način što je isti ostavio B.G.Z., tuženoj u ovoj pravnoj stvari, da je testament sačinjen od strane suda i da je nasljedničku izjavu najprije dao Š.I., a odmah iza njega Š.F. na istom ročištu, na istom papiru i raspolagali su o istoj nekretnini - stanu, čiji su suvlasnici bili sa dijelom 1/2. Na istom ročištu, u istom predmetu i njegova supruga Š.F. dala je svoju izjavu posljednje volje kojom je svoju ½ predmetnog stana sa stvarima ostavila takođe B.G.Z. – tuženoj. Iz iskaza tužene kao i saslušanih svjedoka D.S.S. i G.M. rođ. D., utvrđeno je da je u stanu Š.I. i Š.F. u prisustvu suda, Š.I. i Š.F., tužene B.G.Z. i ovih svjedoka sačinjen testament, a da su Š.I. i Š.F. bili svjesni i prisebni, ali da je

Š.I. bio šlagiran, te mu je bila neophodna pomoć. Provedenim dokazima utvrđeno je da je ubrzo nakon sačinjavanja ovog testamenta Š.F. umrla, te da je pokrenut ostavinski postupak u toku kojeg je umro i Š.I., a što je utvrđeno iz zapisnika suda iz ostavinskog postupka. Iz provedenih dokaza i to iz zapisnika o raspravi iza umrle Š.F. predmet O-2440/01 (greškom navedeno O-2078/04), utvrđeno je da je sudski testament zaključen 05.02.2001. proglašen na ročištu dana 16.07.2002.g., te da je Š.I. umro dana 06.11.2002.g. Iz provedenog dokaza izjave Š.I. za potrebe ostavinskog postupka iza njegove umrle supruge, utvrđeno je da isti osporava testament kod suda koji je dao, a iz ugovora o poklonu zaključenog kod Općinskog suda II u Sarajevu 08.04.2002.g., utvrđeno je da je istim Š.I. predmetni stan darovao tužitelju S.Š., iz čega je utvrđeno da je nakon sačinjavanja sudskog testamenta dana 05.02.2001.g. Š.I. raspolagao svojom imovinom, a koja je bila predmet testamenta, iz čega se da zaključiti da je isti opozvao predmetni testament. Iz zapisnika o raspravi u ostavinskom postupku iza umrle Š.F., utvrđeno je da je sudski testament od 05.02.2001.g. proglašen na ročištu dana 16.07.2002.g., pa dovodeći navedeno u vezu sa činjenicom da je Š.I. umro dana 06.11.2002.g. utvrđeno je da je sudski testament sa nasljedničkim izjavama Š.F. i Š.I. proglašen u vrijeme kada je Š.I. bio živ. Iz ocijenjenih dokaza iz ostavinskog postupka iza umrle Š.F., utvrđeno je da je isti okončan, donešeno rješenje o nasljeđivanju, jer se smatralo da nasljednici koji su osporavali testamente nisu podnijeli tužbu u roku od 30 dana, iz razloga što podnijeta tužba nije uređena, pa je smatrana povučenom, a što je potvrdio i Kantonalni sud. Iz dokaza iz spisa O-3/03 ostavinski postupak 06.11.2002.g. umrlog Š.I. utvrđeno je da je konstatovano da se radi o uzajamnom testamentu umrlog Š.I. i njegove supruge Š.F., koji je proglašen 16.07.2002.g., utvrđeno je da je testament Š.I. proglašen prije njegove smrti, te da je S.Š. istakao da je sa Š.I. zaključio ugovor o poklonu predmetnog stana, te je ročište odloženo. Provedenim dokazima utvrđeno je da se tužena u periodu nakon smrti Š.F. 23.02.2001.g. do 01.11.2001.g. brinula o Š.I., smjestila ga u zdravstvenu ustanovu, a nakon čega je brigu o istom preuzeo tužitelj, te je utvrđeno da je tužena pokrenula postupak kod ovog suda za predaju u posjed ½ predmetnog stana od strane tužitelja.

Tužitelj tužbom predlaže da sud utvrdi da je apsolutno ništav testament sastavljen u Sarajevu dana 05.02.2001. godine testatora Š.F. i Š.I.

Pravni osnov tuženog zahtjeva tužitelj temelji na čl. 103 i 110 ZOO, te čl. 28, 65 i 80 Zakona o nasljeđivanju.

Pravni osnov tužbe je tvrdnja da testament sastavljen dana 05.02.2001. godine je apsolutno ništav i iz nedostatka zakonom propisanog oblika testamenta, a iz razloga zakonom propisane forme jer je dvoje lica dalo testamentarnu izjavu, pa stoga se radi o zajedničkom testamentu kojeg Zakon o nasljeđivanju ne poznaje, a drugi pravni osnov je nedostatak volje i svijesti Š.I. prilikom sačinjavanja testamenta i davanja nasljedničke izjave.

Tuženi osporava da se radi o zajedničkom testamentu, a osporava i nedostatak volje i svijesti Š.I. prilikom sačinjavanja testamenta i davanja nasljedničke izjave.

Odlučujući o tužbenom zahtjevu i prigovorima tužene odluku kao u izreci sud je donio iz sljedećih razloga:

Član 7 Zakona o nasljeđivanju (u daljem tekstu ZON) je propisao da zavještalcu može testamentom raspolagati svojom imovinom na način i u granicama koji su određeni zakonom.

Član 65 ZON je propisao da je punovažan onaj testament koji je sačinjen u obliku utvrđenom u zakonu i pod uvjetima predviđenim zakonom.

Član 66 – 75, 76 ZON je propisao oblike testamenta, pa je čl. 68 propisao da testament može zavještalcu sačiniti po njegovom kazivanju sudije nadležnog suda koji će prethodno utvrditi identitet zavještaoca, pošto zavještalcu ovaj testament pročita i potpiše sudija će na samom testamentu potvrditi da ga je zavještalcu u njegovom prisustvu pročitao i potpisao.

Član 80 ZON je propisao da poništenje testamenta zbog nedostatka oblika može tražiti poslije otvaranja naslijeđa samo lice koje ima pravni interes i to u roku od jedne godine od kada je saznao za testament, a najdalje za 10 godina od proglašenja testamenta, te da rok od 1 godine ne može početi da teče prije proglašenja testamenta.

Član 62 ZON je, između ostalog, propisao da testament može sačiniti svako lice sposobno za rasuđivanje koje je navršilo 16 godina života, te da gubitak sposobnosti za rasuđivanje koji bi nastupio pošto je testament sačinjen ne utiče na njegovu punovažnost.

Član 67 ZON je propisao da zavještalcu koji zna da čita i piše može sačiniti testament na taj način što će ispravu koju mu je neko drugi sastavio svojeručno potpisati u prisustvu dva svjedoka izjavljujući pred njima da je to njegov testament, a svjedoci će potpisati na samom testamentu.

Član 106 ZON je propisao da je ništav ugovor kojim neko ostavlja svoju zaostavštinu ili njen dio svom saugovaraču ili trećem licu.

Član 196 ZON je propisao proglašenje testamenta i to da kada sud utvrdi da je lice koje je ostavilo testament umrlo ili da je proglašen umrlim, otvoriće njegov testament bez povrede pečata, pročitat će ga i o tome sastaviti zapisnik. Ovako će se postupiti bez obzira da li je testament po zakonu punovažan i da li ima više testamenata.

Član 114 Zakona o vanparničnom postupku (ZOVPP) – postupak sa testamentom propisao je kao i član 196 ZON da kada sud utvrdi da je osoba koja je ostavila testament umrla ili je proglašena umrlom otvorit će njen testament bez povrede pečata, pročitat će ga i o tome sastaviti zapisnik.

Član 187 ZOVPP je propisao da pri sastavljanju sudskog testamentu svjedoci ne mogu biti potomci za ostavitelja, njegovi usvojenici i njegovi potomci, njegovi preci zaključno sa

dedom i babom i njihovim potomcima prvog stupnja, njihovi srodnici u pobočnoj liniji do trećeg stepena, bračni drugovi svih ovih osoba i bračni drug zaostavitelja.

Član 193 ZOVPP je propisao da ako zavještatelj opozove svoj testament, na opozivanje testamenta shodno će se primijeniti odredbe o sastavljanju testamenta, opozivanje testamenta će se zabilježiti na testamentu koji se čuva u sudu.

Član 103 Zakona o obligacionim odnosima (ZOO) je propisao da ugovor koji je protivan Ustavom utvrđenim načelima društvenog uređenja, prinudnim propisima ništav je ako cilj povrijeđenog dobra ukazuje na neku drugu sankciju ili ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo, a čl. 109 istog zakona da na ništavost se pazi po službenoj dužnosti i na nju se može pozivati svako zainteresovano lice, dok je čl. 110 ZOO propisano da pravo na izricanje ništavosti ne gasi se.

Dovodeći ocijenjene dokaze u međusobnu vezu sa citiranim zakonskim odredbama ovaj sud smatra da je tužbeni zahtjev osnovan.

Kao što je navedeno ZON je propisao da je testament jednostrana izjava volje nekog lica kojom za slučaj svoje smrti raspolaže svojom imovinom, dakle, radi se o individualnom testamentu za sve oblike testamenta predviđene u navedenom zakonu. U konkretnom, ostavitelji Š.F. i Š.I. su dali pojedinačne izjave volje, ali ne na individualnim – pojedinačnim testamentima kao što je to zakon propisao, pa stoga njihove izjave volje nisu jednostrane, izjave volje propisane zakonom. U konkretnom, iz razloga što je zakon propisao da je testament jednostrana izjava volje i to data u formi individualnog testamenta za sve oblike testamenta, a kako su u predmetnom testamentu date dvije izjave volje i to Š.I. i Š.F., stoga je sud utvrdio da ovaj predmetni testament od 05.02.2001.g. ne ispunjava oblik testamenta predviđen zakonom, iz kog razloga bi navedeni testament bio po sili zakona apsolutno ništav u smislu čl. 65 ZON, iz kog razloga je odlučeno kao u izreci.

Navode tuženog da tužba ne sadrži činjenice ni razloge za utvrđenje apsolutne ništavosti testamenta u odnosu na Š.F., sud je ocijenio neosnovanim, iz razloga što je pravni osnov tužbe isticanje da testament Ro-73/01 od 05.02.2001.g. po svom obliku nije testament iz ZON, pa kako je sud utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan jer predmetni testament nije sačinjen u obliku propisanom zakonom kao jednostrani akt posljednje izjave volje jednog lica, stoga je isti apsolutno ništav, dakle, u odnosu na sve davaoce izjave, tj. i u odnosu na Š.I. i na Š.F., u smislu čl. 65 ZON.

Kako su u predmetnom testamentu dva lica Š.I. i Š.F. dali svoje izjave volje o raspolaganju imovinom za slučaj smrti, što ne ispunjava oblik propisan zakonom (čl. 66 – 76 ZON) stoga sud smatra da se u konkretnom radi o ugovoru iz člana 106 ZON, kojim neko ostavlja svoju zaostavštinu ili njen dio svom saugovaraču ili trećem licu, pa kako je ugovor o nasljeđivanju po zakonu ništav pravni posao, a na šta sud pazi po službenoj dužnosti, utvrđeno je da je ovaj pravni posao davanja izjava posljednje volje dva lica Š.I. i Š.F. u istom testamentu ništav pravni posao. Da se radi o testamentu koji ne ispunjava oblik propisan ZON utvrđeno je i iz zapisnika sa ročišta u ostavinskom postupku iza umrlog Š.I.,

u kome je navedeno da se radi o uzajamnom testamentu, a koji oblik ZON ne poznaje, pa je stoga u smislu čl. 65 ZON i čl. 103 ZOO apsolutno ništav. U konkretnom, ovaj testament se ima tretirati ugovorom o ostavljanju svoje zaostavštine zaključenim između Š.I. i Š.F., a koji ugovor o ostavljanju svoje zaostavštine saugovaraču ili trećem licu, pa kako čl. 106 ZON je propisao da je takav ugovor ništav, stoga je utvrđeno da je ovaj testament apsolutno ništav pravni posao iz čl. 103 ZOO.

Odlučujući o prigovoru zastare potraživanja sud smatra da se u konkretnom iz razloga što predmetni testament ne ispunjava oblik testamenta predviđen zakonom, tj. predmetni testament nije individualni testament Š.F. i Š.I., jer su oboje, na istom ročištu jedno iza drugog dali svoje posljednje izjave volje, koje su zabilježene na istom listu papira nazvanim testament, dakle, radi se o apsolutno ništavom aktu – testamentu (iz čl. 103 ZOO), sud smatra da se u konkretnom treba primijeniti član 110 ZOO koji je propisao da pravo na isticanje ništavosti se ne gasi, pa je prigovor zastare ocijenjen neosnovanim. Kako je sud utvrdio da bi predmetni testament u konkretnom slučaju suštinski bio ugovor o nasljeđivanju, koji Zakon o nasljeđivanju ne poznaje, pa se radi o ništavom pravnom poslu (čl. 106 ZON), stoga je utvrđeno shodno čl. 110 ZOO da nije nastupila zastara za podnošenje predmetne tužbe, jer pravo na isticanje ništavosti se ne gasi i na njega ima pravo svako lice koje ima pravni interes. Kako je tužitelj brat Š.I. i nasljednik istog, utvrđeno je da isti ima pravni interes za podnošenje ove tužbe i utvrđenje da je predmetni testament apsolutno ništav, stoga je isti i aktivno legitimisan za podnošenje tužbe u ovoj pravnoj stvari.

Sud smatra da pozivanje tužene na član 80 ZON koji je propisao da se poništenje testamenta zbog nedostatka oblika može tražiti poslije otvaranja naslijeđa samo lice koje ima pravni interes i to u roku od 1 godine od kada je saznalo za testament, a najdalje za 10 godina od proglašenja testamenta, s tim da rok od 1 godine ne može početi prije proglašenja testamenta se u konkretnom ne može primijeniti, jer je sud utvrdio da se radi o testamentu čiji oblik nije zakonom propisan, pa je isti, dakle, apsolutno ništav, a pravo na isticanje ništavosti se ne gasi – ne zastarijeva, pa je stoga i predmetna tužba blagovremena.

Sud napominje da je provedenim dokazima utvrđeno da je predmetni testament sačinjen kod ovog suda na zapisniku broj Ro-73/01 dana 05.02.2001. godine, da je Š.I. umro 06.11.2002.g., a da je testament proglašen 06.07.2002.g., pa dovodeći navedeno u međusobnu vezu sa citiranim čl. 196 ZON, koji je regulisao proglašenje testamenta poslije smrti ostavioca, utvrđeno je da je proglašenje testamenta dana 06.07.2002.g. izvršeno još za života ostavioca Š.I., što je u suprotnosti sa navedenom zakonskom odredbom, što je još jedan od razloga za donošenje odluke kao u izreci. Naime, kao što je navedeno u ostavinskom postupku iza umrle Š.F. proglašen je predmetni testament i to dana 06.07.2002.g., a da je predmetni testament proglašen dana 06.07.2002.g. utvrđeno je i iz zapisnika sa ročišta u ostavinskom postupku iza umrlog Š.I., u kojem zapisniku se navodi da je sudski testament od 05.02.2001. godine proglašen dana 06.07.2002. godine, pa kako je proglašenjem testamenta Š.I. za njegovog života, Š.I. uskraćen da testament opozove za života drugim testamentom ili da raspolaže svojom imovinom na drugi način, a što je u suprotnosti sa navedenim zakonskim odredbama, odlučeno je kao što je navedeno.

Tokom postupka sud je utvrdio da je u toku vođenja ostavinskog postupka iza Š.F. za života izjavom dostavljenom sudu Š.I. istakao da osporava svoj potpis i svoju izjavu posljednje volje i zahtijeva naslijeđe, te je utvrđeno da je isti ugovorom o poklonu stan čiji je bio suvlasnik sa dijelom $\frac{1}{2}$, a koji stan je bio predmetom raspolaganja Š.I. iz sudskog testamenta, poklonio svom bratu tužitelju S.Š., iz čega je utvrđeno da je isti za života raspolagao svojom imovinom, pa kako je ugovor o poklonu predmetnog stana ovjeren kod suda dana 08.04.2002.g., dakle, poslije 05.02.2001.g. zaključenja predmetnog testamenta, stoga se ima smatrati da je testament izgubio pravnu snagu i da je isti opozvan, jer je Š.I. ugovorom raspolagao imovinom zavještanom testamentom od 05.02.2001.g., pa je i ovo razlog za donošenje odluke kao u izreci.

Tvrđenje tuženog da se ne radi o zajedničkom testamentu, već o zasebnim testamentima Š.I. i Š.F. sud nije prihvatio iz razloga što ukoliko bi prihvatio ovu tvrdnju tuženog bi se postavilo pitanje u kom svojstvu je bila Š.F. prisutna na ročištu kod ovog suda pri davanju nasljedničke izjave – sačinjavanju testamenta Š.I. u predmetu Ro-73/01 dana 05.02.2001.g., odnosno u kom svojstvu je na tom ročištu bio prisutan Š.I. pri davanju nasljedničke izjave – sačinjavanju testamenta od strane Š.F., jer shodno citiranoj zakonskoj odredbi iz čl. 187 ZOVPP bračni drug ne može biti svjedok pri sastavljanju sudskog testamenta. Na ročištu su bili prisutni svjedoci, što je još jedan dokaz za utvrđenje da je odluka suda ispravna i da se ne radi o zasebnim testamentima bračnih drugova, već da se radi o ugovoru o raspolaganju zaostavštine, a koji ugovor zakon ne poznaje kao što je već obrazloženo.

Tužitelj je kao drugi pravni osnov apsolutne ništavosti sudskog testamenta istakao i nedostatak volje i svijesti Š.I. prilikom sačinjavanja testamenta i davanja nasljedničke izjave. Na okolnosti ovih navoda provedeno je vještačenje po vještaku neuropsihijatru dr Omeru Čemaloviću, koji je u svom nalazu i mišljenju naveo da je Š.I. imao više moždanih udara i problema sa urinarnim sistemom, zbog čega je bio i hospitaliziran, a da je predmetni testament isti sačinio pred Općinskim sudom II Sarajevo 05.02.2001.g. godinu dana prije moždanog udara za koji u spisu postoji dokumentacija, kao i na Neurološkoj klinici u S., pa isti smatra da nema nijednog iole ozbiljnog elementa dokaza u medicinskoj dokumentaciji na osnovu kojeg bi se moglo dovesti u pitanje sposobnost testatora umrlog Š.I. da shvati značenje sačinjavanja testamenta i posljedice tog pravnog poteza, kao i sposobnost istog da modelira svoju volju na adekvatan način. Tužena u svom iskazu kao i saslušani svjedoci su potvrdili svojim izjavama da je Š.I. pri davanju nasljedničke izjave dana 05.02.2001.g. u njegovom stanu, čemu je bila prisutna i Š.F., koja je takođe tog dana dala nasljedničku izjavu o raspolaganju zaostavštinom, tj. kojeg dana je sačinjen predmetni sudski testament, bio svjestan i mogao je razumjeti svoje postupke. Sud je nalaz vještaka u cjelosti prihvatio, pa kako je vještak utvrdio da nije našao nijedan ozbiljan element dokaza u medicinskoj dokumentaciji sa kojom je raspolagao, na osnovu kojeg bi se moglo dovesti u pitanje sposobnost Š.I. da shvati značenje sačinjavanja testamenta i posljedice tog pravnog posla, kao i sposobnost istog da modelira svoju volju na adekvatan način, stoga su ovi navodi tužitelja ocijenjeni neosnovanim, ali kako odluka suda iz razloga što je sud utvrdio da posljednje izjave volje Š.I. i Š.F. nisu date u obliku propisanom za oblik testamenta

Zakonom o nasljeđivanju, ne bi bila drugačija zbog činjenice da je Š.I. bio svjestan svojih postupaka kao i posljedica pri davanju posljednje izjave volje, odlučeno je kao u izreci.

Provedeni dokazi na okolnost da je samo tužena poslije smrti Š.F. 23.02.2001.g. vodila brigu o Š.I. dok brigu o istom nije preuzeo tužitelj 01.11.2001.g., nisu razlog da bi odluka suda bila drugačija, kao ni tvrdnje tužene kojima se dovodi u pitanje zaključenje ugovora o poklonu predmetnog stana između Š.I. i njegovog brata tužitelja S.Š. i isti bi mogli biti od važnosti u nekim drugim postupcima, pa iste sud u smislu prihvatanja osporavanja tužbenog zahtjeva nije mogao prihvatiti. Takođe, dokazi provedeni na okolnost vođenog postupka radi predaje u posjed tuženoj ½ predmetnog stana koji koristi tužitelj, nisu od važnosti za donošenje odluke kao u izreci.

Cijeneći sve navedeno shodno citiranim zakonskim odredbama odlučeno je kao u izreci.

Odluku o troškovima sud je donio shodno čl. 386 ZPP-a, a isti se odnose na troškove zastupanja tužitelja po punomoćniku - advokatu za sastav tužbe, pristup na pripremno ročište i ročište za glavnu raspravu u iznosu od po 831,00 KM, što ukupno iznosi 2.493,00 KM uvećano za troškove vještačenja u iznosu od 265,00 KM, uvećano za taksu na tužbu i odluku u iznosu od po 1.065,00 KM, što ukupno iznosi 4623,00 KM, obračunato po Advokatskoj tarifi i Zakonu o sudskim taksama.

S u d i j a

Merdanović Vesna

POUKA: Protiv ove presude dopuštena je žalba Kantonalnom sudu u Sarajevu, putem ovog suda, u roku od 30 dana od dana prijema iste. Žalba se podnosi u dovoljnom broju primjeraka za sud i stranke.